

"Elavate külamaastike" töögrupi avakoosolek
Kolgaküla rahvamaja
9. detsember 13.00–15.30

Koosolekut juhatas: Ave Paulus

Protokollija: Mareile Michelson

Osalejate nimekiri: lisatud nimekirja alusel

Koosoleku otsused:

1. Järgmine koosolek 20. jaanuaril, koht ja aeg täpsustub

Traditsiooniline looduskasutus – metsatöö ja karjakasvatus (põllupidamine)

2. Traditsiooniline põllumajanduse uuring – Ave Paulus võtab ühendust Kalev Sepaga, et arutada kavandatava traditsioonilise põllumajanduse rakendusuuringu konkreetset väljundit ja sisu. Ave Paulus tutvustab uuringu ettepanekut järgmisel koosolekul. Kõik mõtlevad, missuguseid teemasid veel traditsioonilise põllumajanduse uuring peaks hõlmama.
3. Traditsioonilise põllumajanduse koolitused – 2017. aastal 4 päeva – 2 praktilist, 2 seminaripäeva, teemaks poollooduslike koosluste taastamine ja sellega seotud traditsioonilised tegevused.
4. Missugune võiks olla traditsioonilise põllumajanduse suurem koolituskava – järgmise koosoleku teema, kõik mõtlevad

Traditsiooniline rannakalandus

5. Traditsioonilise rannakalanduse sektsiooni juhiks Juminda poolsaare selts
6. Traditsioonilise rannakalanduse sektsioon töötab välja parandusettepanekud kalapüügiseadusesse, tutvustab neid järgmisel koosolekul
7. Traditsioonilise rannakalanduse uuring – paadiehitus, kalapüügiviisid, -kohad, -tavad, sellega seotud tavad ja elulaad. Rakenduslik uuring. Ettepaneku sisu kallal töötame edasi järgmisel koosolekul. Uuringu taotleja kohalik kogukond? Kes?
8. Traditsioonilise rannakalanduse koolitusprogramm. 2017 5-päevane paadikoolitus Viinistul, 2018-2019?

Koosoleku protokoll

Ave Paulus, sissejuhatus:

Lahemaa rahvusparki kaitse-eesmärk on Põhja-Eestile iseloomuliku looduse ja kultuuripärandi, sealhulgas maastikuilme, pinnavormide, kaitsealuste liikide ja nende elupaikade, loodus- ja pärandkultuurimaastike, maastiku üksikelementide, põllumajandusliku maakasutuse ja traditsioonilise rannakalanduse, tasakaalustatud keskkonnakasutuse, piirkonnale iseloomuliku asustusstruktuuri, taluarhitektuuri ning rahvakultuuri kaitse (säilimine, taastamine, uurimine ja tutvustamine).

Keskkonnaamet on tellinud siinse ajaloolise maakasutuse kaitse korraldamiseks Lahemaa rahvusparki ajaloolise maakasutuse analüüsi (Eesti Maaülikool 2010). Lahemaa ajaloolise maakasutuse analüüsi tulemused on välja toonud, et märgatav osa kunagisest mosaiiksest külamaastikust (sh 70% traditsioonilistest karjamaadest) on võsastumas. Ajaloolise maakasutuse taastamise jaoks on olulised ka metsaelupaigatüüpide ja poollooduslike koosluste inventuurid.

Lahemaa rahvusparki kaitse-eeskirja ja kaitsekorralduskava koostamisel on kohalikud elanikud välja toonud, et traditsiooniline rannakalandus, põllumajandus ning kohalikud põlistõud ja põlissordid on hääbumas ja vajavad jõulist taaselustamist, „Elavate külamaastike“ programmi. Kaitsekorralduskava leiata siit ja kaitsekorralduskava koostamise kultuuripärandi valdkonna koosolekud leiata siit.

Samale teemale olid pühendatud ka Keskkonnaameti korraldatud 2015. aasta „Elavate külamaastike“ kampaania arutelud ja tegevused. 2016. aastal alustasime Lahemaa traditsioonilise rannakalanduse teemalisi arutelusid. Oktoobris toimunud rahvusvahelisel konverentsil „Kogukonnad, kultuurimaastikud ja pärand“ jõudsime tõdemuseni, et Lahemaa kultuurimaastike säilimine ja edenemine sõltub siinse elanikkonna ajaloolisest looduskasutusest, mida peab igati soodustama.

Kavatseme ellu kutsuda töögrupi, kes töötab välja Lahemaa traditsioonilise elulaadi säilitamise programmi - meetmed ja tegevuskava.

Avakoosolekul võtame lühidalt kokku, mis seni tehtud ja kavas teha järgmistes valdkondades:

1. Traditsiooniline looduskasutus
2. Traditsiooniline rannakalandus
3. Põlistõud ja põlissordid

Arutame, missuguseid tegevusi kavandada:

1. Ajaloolised õigused - juulikuus tehtud traditsioonilise rannakalanduse ettepanekud
2. Traditsioonilise looduskasutuse rakendusvaldkonnad – metsatöö hobustega jms
3. Mosaiikse maastikumustri hoidmine ja taastamine – loomapidamine, traditsiooniliste karjamaade (poollooduslike koosluste) hoidmine ja taastamine
4. Uuringud – traditsioonilise elulaadi uuringuid?
5. Koolitused – 2017. aastal 5 koolituspäeva (puupaadi töötuba ja seminar). Lisaks 4 päeva traditsioonilisele elulaadile (maakülades? mida?). Lisaks tuleb mõelda 2018-2019 koolitusprogrammile.
6. Infomaterjalid?

Arutelu:

Ave Paulus: Traditsiooniline elulaad, mis seob kõike, mis ka kaitse all. 2010 aastal teostatud Eesti Maaülikooli poolt ajaloolise maakasutuse uuring. Eesmärk maastiku avatuna hoidmine – eelkõige need maastikud, mis võsastumas. Taastamisel tuleb arvestada loodusväärtustega ja küla tahtest. Rannakülade vahetusläheduses on veel säilinud avatud alasid, kaugemad heinamaad kinnikasvanud/-mas. Avatuna hoiavad loomad, eeldab nõusolekut/valmisolekut loomi pidada. 2015 aastal vastuvõetud kaitsekorralduskavva sai, et kui küla on nõus tegema/taastama.

Käsmu külast: Juba varasemalt soov neemetipust võsa maha võtta, et mets saaks kasvama hakata.

Maret Vildak: Tormimurd – kui piiranguvöönd, siis metsaraie lubatud vastavalt kaitsekorrale ja metsaseadusele.

Ave Paulus: Praegune arutelu puudutab endiseid karjamaid, Käsmus endine parkmets. Loomapidamine – populariseerida loomapidamist, üldisemalt põlistõuge – mõttetalgud 2015 uuringute osa.

Ennu Tsernjavski: Mida seal uurida annaks?

Imbi Jäetma: Kas on põlistõug – geneetiline uuring, tunnuste mõõtmine.

Ave Paulus: Rahvuspargi seisukohast missugused loomad on olnud ja mis moodi tegutsenud. kaitsekorra mõttes ei ole geneetiline uuring oluline.

Ennu Tsernjavski: Kui geneetiline uuring ei ole oluline, siis mille põhjal saab väita, et on põlistõug?

Ave Paulus: Oluliselt suurem teema.

Imbi Jäetma: Kui rääkida põlistõu kasutamisest, siis peaks teadma, et on tegu põlistõuga.

Nimrat Kütt: Läbi aegade olnud erinevaid tõuge rannakarjamaadel.

Ave Paulus: Elulaadi, ajaloolise pärandi uuringud, traditsioonilise elulaadi uuringuid ei ole läbi viidud. Milliste uuringute läbiviimine on vajalik – rannakalandus, aasude kasutus. Mitte geneetiline uuring vaid just looma kasutus erinevates kohtades.

Nimrat Kütt: Varem oli väike karjakasvatus põhjendatud, kuidas seda praegu kompenseerida?

Ave Paulus: Kompensatsioon ei ole jätkusuutlik.

Kristiina Jürisoo: Ttaastamise, hooldamise toetused on praegu.

Nimrat Kütt: Ei ole jätkusuutlik, paari looma peale minevad kulud suuremad kui kasu.

Marti Hääl: Suurt vahet ei ole millise lamba/veisega karjamaad hooldan. Teine on see, et kui mingi tõug on ohustatud – mõne tõu kasutamisel aitab vältida väljasuremist. Julgustada seda, mida rohkem tehakse.

Peeter Hussar: Tänapäevane tõug teeb hoolduse paremini ära. Põlistõud ei ole nii efektiivsed, kui nad on siin soositud, siis vahe kinni maksta.

Marti Hääl: Kaaluda uuringus erinevaid variante – nt kui põlistõug on sobilikum teatud maastiku hoolduseks.

Nimrat Kütt: Ranna kartulimaad – Prantsusmaal nt kartuli kasvatamine adru peal – traditsiooniliselt tehtud seda kogu aeg – kui praegu, siis on vaja adru rannast ära saada – kaitsekord välistab selle. – tasuv on see, mis eksklusiivne ja müüks teistmoodi.

Ave Paulus: Lahemaa ongi pärand – Lahemaa mesi. Ainult eksklusiivsusele ei saa.

Maret Vildak: Adru saab varuda – kaitsekorra järgi adru varumiseks võib rannas sõita.

Peeter Hussar: Ainult toetuste peal ei ole jätkusuutlik. Traditsiooniline elulaad 100–150 a tagasi. See, mis me praegu teeme on traditsiooniline 100–150 a pärast. Et inimene, kes igapäev kohal elab, ära elaks.

Ave Paulus: Taastamisel – poollooduslik kooslus – kui kaitsekord, loodusväärtused seda lubavad. Traditsioonilised elatusalad, traditsioonilised maastikumustrid – kolhoosikord tegi läbi rannaaladel drastilised muudatused. Loomapidamine jäi, aga paljud inimesed läksid ära. Paadil merel käimine, paadiehitus hakkasid sellel ajal kaduma. Rannakülade traditsiooniline elulaad, mis vajab taaselustamist. Põlvkondade järjepidevus maakülades.

Imbi Jäetma: Raamid paneb üldine poliitiline olukord.

Ave Paulus: Uuringutest – detailselt ei tea, kuidas kombesid olid, metsakarjamaad, põllumajanduse uuring sisekülades, rannakalandus rannakülades – kaitsekorralduskavva sisse viidud vajadused. Kas need on vajalikud ja mis nende sisu oleks.

Imbi Jäetma: Kas Eesti Maaülikooli uuringust ei tule infot karjamaade kohta?

Ave Paulus: Paiknemine küll, aga mis/kes karjatas, seda mitte.

Marti Hääl: Mis selle eesmärk? Mida tehtud 100 aastat ja kas see oleks jätkusuutlik?

Kaisa Linno: Kõike siduda turismiga.

Nimrat Kütt: Kui palju turist on nõus vaatamise eest maksma?!

Peeter Hussar: Peab juures olema veel mingi lisaväärtus.

Kaisa Linno: Korraldada ise turismi (mitte, et raha võtaks turismifirma). See võiks olla abiks.

Ave Paulus: Et pärandmaastikud oleks avatud, et neid hooldatakse, et me teaks kuidas neid on hooldatud.

Peeter Hussar: Maastikuhooldust ei tehta turisti pärast.

Nimrat Kütt: Looduskaitse ja majanduslik eesmärk peab olema.

Ave Paulus: Peab olema osa inimese siin püsimisest, olema osa tema elulaadist. Traditsiooniliste karjamaade kohta, kuidas peeti.

Nimrat Kütt: Teha ahvatlevaks projekt, et inimesed tuleks siia / et ei läheks ära.

Peeter Hussar: Tegevus peab ise ära tasuma. Peab olema majanduslikult tasuv, muidu ei jää püsima.

Ave Paulus: Viinistu soov oli teha teatud rannaalad, aga samas igaüks ei ole nõus.

Ennu Tserjavski: Suurim maaomanik RMK – mets ja poollooduslikud kooslused – korraldab vähempakkumisi, võivad tulla kõik – kuidas kaasata sinna kohalikku kogukonda?

Nimrat Kütt: Ei saa RMK-d piirata.

Marti Hääl: Piloodina Lahemaal võiks käivitada, et suunata vaid /eelistatud oleks kohalikud elanikud.

Saalist: Hobune metsatööl masinaga võistelda ei suuda. Peab olema teine väärtus teine huvi – praegu looduskaitseline väärtus – kes sellele väärtusele peale maksab? – Vaja inimesi, kes selle ära teeb, hobust, vastavaid tööriistu.

Ave Paulus: Ideepoolset loodushoiutöödel on kohalike eelistamine.

Maret Vildak: Ei ole – sõltub hinnast. Tuleb välja tuua, et miks peaks üht eelistama teisele. Ei saa eeldada nt et üks teeb loodust säästvamalt.

Marti Hääl: Rootslased veavad puitu hobustega välja. Miks makstakse Natura 2000 metsatoetust sellele, kes metsa ei majanda?! Niitmine ja karjatamine on täiesti erinevad hooldusvõtted, samas on toetuse mõttes need võrdsustatud. Miks oleks mõtet väikesi saekaatreid kohapeal pidada. Omal ajal tehti, et mitte rämpsu välja vedada.

Ave Paulus: Kas saame seada nõudeks, et hobusega metsahooldus? Tuua välja traditsioonilised viisid metsakasutusesel.

Linda Metsaorg: Näidisaasad – lambakasvatus, hobukasvatus, need on näidised, aga üldiselt seda rakendada ei saa.

Nimrat Kütt: Mõeldav, kui on selleks seatud erilised majandustingimused.

Saalist: Kui on vajadus, siis inimene õpib ka hobust kasutama.

Ave Paulus: Traditsioonilised viisid, mida rakendatakse.

Ennu Tsernjavski: Hobuste vedamine metsatöödeks kuhugi kaugemale ei toimi.

Imbi Jäetma: Hobust ei saa tingimuseks panna.

Maarja Orusalu: Hobuseid ju võib olla, aga iga hobune ei nõustu tööd tegema.

Marti Hääl: Viga on toetuse printsiibis – tegevusetuse eest ei tohiks toetust maksta. Praegused tegelased, kes on nõus seda tegema, on „kiiksuga” – peab olema nõudlus selle järgi.

Peeter Hussar: Osa toetuse saajaid ei süvene toetusesse. Teine on huvitatud maastiku avatud hoidmises, et on võimalus lisa sissetulekuks.

Nimrat Kütt: Kust toetused tulevad, maksude laekumiseks. Majanduslikud eritingimused, teatud tingimustel makstuvabastus. Ettevõtja on maksumaksja.

Imbi Jäetma. Mis maksuvabastused?

Nimrat Kütt: Toimiks, kui oleks maksusoodustused vms majanduslikud eritingimused.

Marti Hääl: Kaitseriimiga poolloodusliku koosluse toetus ainult teatud tingimustel - teatud tegevuste järgimisel.

Ave Paulus: Ei pruugi olla riiklik toetussüsteem.

Peeter Hussar: Paljudel äriplaanis toetus sisse kirjutatud, kui toetus ära kaob, ei majanda enam ära.

Ave Paulus: Üldisem põllumajanduspoliitika.

Nimrat Kütt: Jõuamegi sinna, et kõik on omavahel seotud.

Marti Hääl: 1. Loomapidaja, kes tahab, et teatud perioodil tema loomad oleks looduses. 2 Riik, kes tahab neid alasid hoida hoolduses. 3. Need, kes on nõus seda tegema. Kaitse-eesmärk ongi riigi soov, kuidas seda riigi soovi kõige paremini realiseerida?

Imbi Jäetma: Peab arvestama, et käivitamine on pika vinnaga. Meil on vaja pügajaid. Iga aasta mõtled selle üle.

Peeter Hussar: Samas see tegija peab omama kindlust, et temal on tööd – 2 lambaga ei majanda ära – vaja soetada/hoida korras tööriistu jms.

Ave Paulus: Hakkame seda teemat kokku võtma – traditsiooniline elulaad, traditsiooniline karjakasvatus ja põllumajandus.

Imbi Jäetma: Kuidas uurime – memmed või arhiivid?

Ave Paulus: Uuring rakendusliku väljundiga.

Peeter Hussar: Kuidas mõjub tulevikku, et maastik püsiks avatuna? Tänapäevane ei tööta – tõud on teised, väljavaated teised. Süsteem ei ole see, mis 100 a tagasi. Loom käis ühelt karjamaalt teisele. Inimene, kes selle ette võttis – eesmärgiga, et saab sealt tulu. Uuring on tänuväärne, aga see ei puutu majandustegevusse.

Ave Paulus: Aasud – siinse piirkonna traditsiooniga seotud, ainult siinsele piirkonnale iseloomulik.

Peeter Hussar: Kas sa arvad, et me seda juba ei tea?

Ave Paulus: Paikkonniti on tegevused erinevad.

Marti Hääl: See teadmine kuidas vanasti oli, ei pruugi meid homme aidata. Rakendusuuringu lõppsoovitused välja kirjutatud. Toetuse küsimisel küsitakse just, et mis alusel toetust küsime.

Nimrat Kütt: Ühistud mõisatele analoogne jätk, aga tegelevad kistama alaga – mõisad polüfunktsionaalsed – see oleks traditsiooniline.

Linda Metsaorg: Kuidas uuring välja näeks – dokumendid või inimesed?

Ave Paulus: Püstitada lähtuvalt eesmärgid, et milliseid arhiivi või maastiku uuringuid vaja teha.

Imbi Jäetma: Uue veeseadusega edasi ei karjata. Seadus on muutunud, ei lase siseveekogude ääres enam karjata.

Ave Paulus: Teha ettepanekuid traditsiooniliste viiside säilitamisele. Kalapüük – siin ajalooliselt kombeks. Mis võiks olla selle uuringu sisu, mis toetaks traditsioonilist karja ja põllumajandust? Okt konverentsil – süsteemsem, elulaadikeskem maastikuhoolduse vajadus on olemas. Inventuuri tellija – kohalik kogukond. Kuidas kohalikku kogukonda rohkem väärtustada maastiku ja metsahooldusel.

Marti Hääl: Uuringu teine pool – milliseid regulatsioone peab muutma jms.

Ave Paulus: Järgmine päevakorra punkt. Karjakasvatus ja metsatööd, 2017 a rannakülade osas puupaadi tegemine ja restaureerimine. Sisemaakülade traditsioonilise elulaadi koolitused nt metsatöö või rukkilõikus.

Ennu Tsernjavski: Siis oleks pidanud ju sügisel külvama.

Ave Paulus: Põld valmis tehtud. 4 päeva praktilise koolituse või seminarina. 2018–2019 traditsioonilise elulaadi koolitused – ootame ideid.

Maret Vildak: Süsteemsem koolituse programm, et milliseid vaja oleks –milliseid pikemas perspektiivis vaja. Programm ei koosne vaid uuringust. Keskkonnaameti eesmärk terviklahenduse väljatöötamine, et millised vajadused on. Uuringud on üks osa sellest + praktiline pool.

Ave Paulus: Kogukondade huvi alasid taastada.

Maret Vildak: Erinevate alade näiteid olemas – kus taastatakse nt puiskarjamaad, kus juba hoolduses. Teoreetilised juhised on olemas, et ka praktikas näha.

Ave Paulus: Jaanuaris paika panna, mida millal teha.

Ennu Tsernjavski: Metsa võib ka teha, sulle-mulle sae ja kirvega. Plaanis teha metsa väiksema seltskonnaga.

Maret Vildak: Praktilised töötoad, et noored teaks kuidas teatud tööd teha.

Nimrat Kütt: Miks seda teha / kuidas / miks seda teha just nii, ja et milline on sellisest tegemise tulemus. Ja et miks suvel metsa ei tehta.

Marti Hääl: metsa tegemine harvesteri vs hobusega – puude vahel taastamine, kui on harvesteril tehtud, 25 aastat. Leida rootsi näitel sobilik lektor.

Ave Paulus: Põllumajandus, põlistõud, looduskasutus – koolitused, uuringud, strateegia tegevuskava, millest võiks koosneda.

Päevakorrapunkt: Traditsiooniline rannakalandus.

Ave Paulus: Murettekitavam rannakülade elulaad, mis katkes – paadiehitus traditsioon, merel käimise traditsioon. Kaitsekorras püstitatud kaitse. kaitsekorralduskavas suurema tegevuskava väljatöötamise vajadus. Teavituskampaania, koolitused, rannakalanduse koolitus, paadiehitus koolitus. Kas kirjeldada traditsioone?

Maret Vildak: Iseeneset haakub eelnevaga – kas kokku ei saa viia?

Marti Hääl: Kalandus saab palju konkreetsemalt uurida.

Ave Paulus: Suvisel koosviibimisel sisustati traditsioonilise rannakalanduse mõiste. Murekoht oli, et rääkime traditsioonilisest rannakalanduse kaitsest, aga mehed ei pääse merele, sest lube ei ole – kalandusseaduses annab eristaatuse vaid väikesaartele – eristaatus võiks olla Lahemaa püsielanikele ja kohalikele leibkondadele, kes siin tegelevad rannakalandusega. Algatatud on rannakalanduse sektsioon. Kalapüügiseadusesse muudatuse ettepaneku tegemine. Uuringu sisu, mis koolitused?

Maret Vildak: Keskkonnaameti ettepanek, et seda sektsiooni veaks keegi kohalike seast. Keskkonnaameti esindaja oleks esindatud. Keskkonnaameti poolt oleks kaasatud spetsialist, kes harrastuspüügilubadega tegeleb. Keskkonnaamet rannapüügi kutselisi lubasid ei väljasta. Üleskutse – ei pea täna otsustama – rannakaluritele. Sama ettepanek jahinduse osas – kokkulepitud, et saame kokku vajaduse põhiselt.

Saalist (Kahala järv): Kas saab ka sisse panna Kahala järve?

Maret Vildak: Randa võtame laiemalt kui vaid meri.

Marti Hääl: Juminda poolsaare ettepanek. 1. Põhimõtteliselt valesti – nii 1971, 1997, 2015 a, välja võtta kaitse-eeskirjast rannakalandus – ühe käega riik kaitseb ja siis ütleb, et iga mehe õigus. 2. Kas võrgu püük võiks minna iga mehe õiguse alla? – õngepüük – see küll. Riik peab võtma julguse ja seletama ära, mis on harrastuskalapüük. Kalandus EU on ressurss mida öeldakse meile Brüsselist kui palju mida võime. Teist varianti peale harrastuspüügiloa taotluse praegu ei ole. Harrastuspüügi loaga seda kaitse-eeskirja kohast kaitset/säilitamist ei saa tagada. Rannakalanduse taastamiseks mõrra ja võrgu õigus. Täna seadus mõttes saab toimuda vaid kutselise kaluri loogikal. Et saaks poolsaare peale kutselise kaluri koolituse (muidu vaid Hiiumaal) - koolitus läks kohe täis. Plaanis täiendav koolitus teha. Samas see vaid eeldus selle lahendamiseks. Kutselise kaluri puhul ajalooline püügiõigus – mitmendat põlve rannakaluritel seda õigust ei ole. Müüakse 10 000 euroga müügi õigust?!- see pole õige! Ei näe teist varianti. Ministeeriumist öeldakse, meil ju limiiti tõmmatakse Brüsselist vähemaks. Kirjutame loosungeid, aga teha ei saa. Töötame regulatsiooniga, tänane võim ei ole NL võimust parem, võimalus riigikogusaali viia. Juriidilise isikuna, olemasolevat kalapüügiõigust efektiivsemalt kasutada – ühe püügiõigusega käib mitu kalurit püüdnud. Püügiõigust jagataks eraldi. Kõige suurem probleem on, et ressursi ei ole Lahemaal, mida seal püüda. Ressursi selles mõttes on üle, et seisab.

Ave Paulus: Lahemaal ei ole ajaloolisi müügiõigusi vaja – kalapüügiseadust reformida.

Marti Hääl: Väikesaare püsielaniku laiendamine tekitab juriidilisi probleeme. Kuidas seda randlast määratleda – kui palju sisemaa poole vms. Läheneda sellele kutselise püügi kaudu. Kalavarud, keskkonkakaitse läheneda – kui on probleem ressursi piiratusega.

Mait Krõönstrom: Lubade probleem kõike suurem just Harjumaal.

Marti Hääl: Tallinnas harrastuskalapüüjaid rohkem. Lahemaa rahvusparki kaitse-eeskiri – riik on võtnud ülesande/kohustuse säilitada traditsioonilist rannakalandust. Jumindal uut moodi kaluriühistu – ühistu kellele on kalapüügiloa ja saavad kasutada mitu inimest.

Saalist (Kahala): Traditsiooniline kalapüük oli juba ammu enne seda kui rahvuspark loodi. Arengukava 2008 a küsitluse põhjal, kus 24% oskas nakkevõrgu kohta midagi arvata, enamus küsitajatest püüdis jõgedel ja järvedel. Praegu seadusandlus jälle suunatud sellele, et nakkevõrku ära keelata. 2. püügiruudud – sama nagu lubade andmine maakonna kaupa. Ühes kohas on lubasid üle.

Marti Hääl: 32 ruut sama, mis soomlastel. Sisse 150000 maimu aastas, soomlastel 2000–3000, 7000 võib välja püüda, Eestis 1700. Soomlastel ruudus 32 2 jõge, kus lõhe võib käia – Eestis 6–7 jõge.

Maret Vildak: Samas paljudel on täna tõke ees – Eestis on üldse 12 lõhejõge.

Marti Hääl: Traditsioonilise rannakalanduse uuringust – traditsioonilised püügivahendid jne, aga kindlasti lisada – traditsioonilised püügipiirkonnad – hea tava kuidas tegelikult kala püüti. Uuringuga ei muutu see seaduseks, aga et see hea tava oleks kusagil kirjas.

Nimrat Kütt: Et see käitumismudel kirja panna.

Saalist: Saan paidest nakkevõrguloa – kust ma siis merele lähen? Lõuna-Eesti mees ei püüa ju eriti nakkevõrguga – kui siis vaid suurtes sadamates, kui tuleb siia siis võib ju spinningu loaga.

Karli Lambot: Soovitati kalapüügi loal lõhet mitte kirja panna vaid meri forelli. Kutselise kaluri mõiste tekkis ca 1970. hiljem ajaloolise õiguse mõiste, luba tuli iga aasta välja osta. Iga mees saab nüüd osta, küll meeletu raha eest. Ajalooline müügiõigus see järgi 300 a juba.

Saalist: Võimalus, et rannakalandusloa saaks kohalikule ilma internetita – kui kinnistu on mere ääres, sissekirjutuse alusel. Praegu 3 minutiga loa otsas.

Koosoleku lõpetamine

Ave Paulus: Uuringud, koolitused, teavitustegevused – seksiooni võiks edasi tegeleda ja välja mõelda ettepaneku tegemine. Viinistul mais või juunis restaureeritakse ajaloolisi ja tehakse teatud etappi puupaadil. Seminar siinsetest paadiehitus traditsioonidest. Analoogsed paadid on Soomes tehtud. Eestis traditsioon hakkas hääbuma NL perioodil. 2 järgmise aasta plaan, 10 a lõige.

Eestvedamise võttis enda peale Juminda poolsaare selts.

Maret Vildak: Räägin läbi Keskkonnaameti Põhja regiooni piirkonna jahindus- ja kalandus osakonnaga.

Ave Paulus: Järgmise koosoleku teema – looduskasutuse uuring, 10 ja 2 a koolitused, sama rannakalanduses. Kuupäev 20. jaanuar 2017.

Koosolekut juhatas: Ave Paulus

/allkirjastatud digitaalselt/

Protokollis: Mareile Michelson

/allkirjastatud digitaalselt/